

benyttet i Lovforslaget. I mange Forbindelser ville disse to Ord: „udrede“ og „tilvejebringe“ betyde et og det samme. Om en Forpagter ved Forfaldstid kan „udrede“ sin Afgift eller „tilvejebringe“ den, kan være ligegyldigt, i hvert Fald for Modtageren. Men i dette Tilfælde er det ikke saa ligegyldigt, hvilket Ord man bruger, og navnlig ser jeg ingen som helst Grund til at foretrække det foreslaaede Ord „tilvejebringe“ for Lovforslagets Ord „udrede“. Det hedder i Husmandslovens § 11, at den første Del af Laanesummen udredes af Statskassen, medens den anden „tilvejebringes“ igennem Kreditforeningerne, og dertil slutte sig nøje dette Lovforslags Ord om, hvad disse Kreditforeninger skulle foretage for saaledes at tilvejebringe den nævnte Laanesum. Jeg mener, at de paa-gældende Ord i de to Love maa nødvendig være de samme. Det Udtryk, der er benyttet i Husmandsloven, at Laanesummen tilvejebringes gennem Kreditforeningerne, bør benyttes ogsaa i den Lov, der fastsætter Reglerne for, hvorledes Husmandskreditforeningen maa ordne den Sag at tilvejebringe denne Laanesum. Jeg kan saaledes ikke anbefale dette redaktionelle Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at udskyde Ordet „skadesløs“ foran „Transport“, og ved Ændringsforslag Nr. 3 foretages saa en Omskrivning deraf, der i Virkeligheden siger det samme paa en lidt anden Maade, hvilket derfor forekommer mig at være overflødig. — Andet Stykke af Ændringsforslag Nr. 3 omtaler det Forhold, som foreligger, naar en af disse Ejendomme gaar over til en ny Ejer. Men i dette Ændringsforslag er ikke skelnet imellem de to Arter af ny Ejere, som der vil kunne blive Tale om. Det kan jo nemlig tænkes, at Ejendommen som den ærede Forslagsstiller ogsaa berørte, gaar over til en Mand, der ikke fyldestgør Betingelserne i Loven om Tilvejebringelsen af Huslodder. Overdrages nu Ejendommen til en saadan, som ikke opfylder disse Betingelser, saa bestemmer den nævnte Lov i sin § 20, at hele Gælden skal indfries, og ved det her foreliggende Lovforslag eller dertil knyttede Ændringsforslag vil man naturligvis ikke kunne gøre Forandring i denne Bestemmelse i Loven om Husmands-

lodder. Om begge disse to første Stykker i Ændringsforslag Nr. 3, altsaa om Kreditforeningens Skadesløsholdelse og om Forholdet ved Ejerskifte, gælder det samme, at det bør vi ingen Bestemmelse tage om her, det er et Forhold, som naturligst synes at maatte henvises til Statutterne. Det er og har været Lovforslagets Plan kun at give Rammerne, at optrække Grundlinierne for det kontraktmæssige Forhold mellem Finansministeriet, Staten og Kreditforeningerne. Med velberaad Hu har man derfor ikke ønsket at fikserer for meget i Loven, men at overlade alle disse Detailler til den kommende Forhandling og til Statutterne. Herved vil der bl. a. ogsaa opnaas den Fordel, at man ikke er afskaaren fra Ændringer, som Forholdene senere mulig maatte gøre ønskelige.

Sidste Stykke af Ændringsforslag Nr. 3 er i Virkeligheden en Realitetsændring i Loven om Husmandslodder, som det her foreliggende Lovforslag slet ikke vil kunne give grundet Anledning til at indføre. Men jeg hørte, at den ærede Forslagsstiller selv er bleven opmærksom paa, at Forslaget ikke egner sig til Vedtagelse; som det her foreligger. Der vil ingen som helst Grund være til at give Statshusmændene, de vedkommende Debitorer, den Begunstigelse, som Ændringsforslaget her giver dem, at Kreditforeningerne skulle modtage tilsvarende Kassaobligationer til pari Kurs til Indfrielse af deres Panteobligationer. Husmanden laaner hos Statskassen og faar sit Laan kontant udbetalt uden noget som helst Afdrag og til 3 pCt. Rente. Han træder i alt Fald foreløbig alene i Forhold til Statskassen som Kreditor. Det afhænger af Finansministeren, naar han under Hensyn til Statskassens Tarv vil benytte den Adgang, som Lovforslaget giver til paany at gøre de fra Husmændene modtagne Obligationer i Penge ved at overdrage dem til den særlige Afdeling, den Hypotekafdeling, som her foreslaas oprettet indenfor Husmandskreditforeningen. Da og først da skifter Husmanden Kreditor, paa ganske samme Maade som naar en anden Debitor ved Panteobligationernes Salg skifter Kreditor; og der er ingen som helst Grund til, at Debitorerne ved dette Salg skulde opnaa ny Rettigheder, som de ikke før have haft.